

R

REVEIL-SERIE

KINDEREN
VAN GOD

ABRAHAM JOSUA BRAKONIER

No. 465

JUNI-JULI 2010

ABRAHAM JOSUA BRAKONIER

Abraham Josua Brakonier werd in 1670 geboren te Amsterdam, als zoon van Abraham Brakonier, een koopman, en Maria de Colenaar. Hij studeerde vanaf 1693 theologie aan de Universiteit te Franeker, en daarna ook in Utrecht en Leiden. In 1698 verleende de ambachtsvrouw van Lisse geen goedkeuring aan een beroep dat de gemeente daar op hem wilde uitbrengen. Kort daarna werd hij ernstig ziek waardoor hij zo verzwakte dat hij drie jaar lang niet kon preken. Vervolgens werd in 1702 ook een beroep naar Kaag afgewezen. Uiteindelijk werd hij predikant in Nijmegen in het jaar 1703, en vanaf 1706 diende hij de gemeente te Utrecht. Regelmatig raakte hij in een polemiek met anderen. In 1711 over de komediën, waarvan hij vond dat de overheid die moest tegengaan. Hoofdpunt in het conflict werd een verschillende visie op de staatkunde, waarbij hij opkwam voor het gereformeerde theocratische standpunt. Ook op het terrein van de dooppraktijk had hij zijn eigen opvattingen. Hij weigerde het zinnetje uit de eerste doopvraag, ‘dat de dopelingen in Christus geheiligd zijn’, voor te

lezen, omdat de ouders hieraan een verkeerde toepassing zouden kunnen verbinden. Hier liep de twist zo hoog op dat de Staten van Utrecht iedere publicatie over dit onderwerp verboden. Ook op de kerkelijke vergaderingen mocht er niet over gesproken worden.

In het jaar 1708 trouwde hij in De Bilt met Catharina Pietersdochter de Wilde. Zij was geboren in Woudrichem in 1688, als dochter van Pieter de Wilde en Anna Spoor. Haar vader was een bekwame bestuurder, drossaard, baljuw en dijkgraaf van Woudrichem, een vermogend man. Catharina was een begaafde dichteres, die pas op latere leeftijd ging publiceren onder het pseudoniem Vrouwe C.P. Dit laatste verwees naar haar titel, vrouwe van Alphen en Rietveld, ontleend aan de gelijknamige ambachtsheerlijkheid die zij in 1745 had gekocht.

Ze kregen in 1724 één kind, een zoon Abraham Cornelis. Vader Abraham Josua Brakonier is op 30 maart 1736 te Utrecht overleden. De zoon Abraham Cornelis zorgde regelmatig voor problemen en maakt zich soms schuldig aan wangedrag. Hij heeft ook later zijn moeder veel verdriet bezorgd.

Zij is op 19 februari 1766 te Utrecht overleden.

Catharina droeg na het overlijden van haar man zorg dat verscheidene van zijn preken en verhandelingen konden worden uitgegeven. Uit de preken blijkt dat hij op grond van zijn exegetische en zijn toepassingen tot de ernstige coccejanen gerekend moet worden.

Catharina's gedichten waren van een hoog poëtisch gehalte. Naast gelegenheidsgedichten bevatten haar bundels vooral geestelijke poëzie. Weliswaar zijn haar gedichten nagenoeg in vergetelheid geraakt, 'maar haar enthousiasme en vaak persoonlijke toon maken een deel van haar werk ook heden ten dage nog leesbaar'.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands. Ze is gehouden in de Catharijnekerk te Utrecht op 10 december 1726.

Bronnen:

Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlandse Protestantisme, deel 5, blz. 86 en 566, 2001.

Anna de Haas in Digitaal Vrouwenlexicon van Nederland van het Instituut voor Nederlandse Geschiedenis, 2009.

KINDEREN VAN GOD

door

ABRAHAM JOSUA BRAKONIER

“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

1 Johannes 3:2

De tabernakel was opvallend gebouwd in de woestijn. Deze grote tent bestond uit twee vertrekken, het heilige en het heilige der heiligen. Door een voorhangsel waren ze van elkaar gescheiden. De priesters die dienst deden in het heilige, waar de kandelaar, de tafel en het reukaltaar stonden opgesteld, konden de heerlijkheid van de goddelijke majesteit niet zien. Hij woonde namelijk in het hoogste heiligdom boven het verzoendeksel tussen de twee cherubijnen op de ark.

Het heilige der heiligen was een voorbeeld

van de hemel der hemelen, de plaats van de verheerlijkte heiligen, zoals de apostel zegt (Hebreeën 9:24 tot 10:19). Zoals het heilige der heiligen het binnenste en allerheerlijkste deel was van de tabernakel, zo zijn ook de hemel en de Kerk daar, de innigste kamer, het beste deel van de christelijke Kerk.

Zoals de goddelijke majesteit van de Zoon in het heilige der heiligen tussen de cherubs woonde, zo is de hemel nu Zijn troon (Jes. 66:1). Daar vertoont Hij de glans van Zijn heilige majesteit en de stralen van Zijn buitengewone heerlijkheid aan de engelen en de verheerlijkte mensen.

Het heilige is een beeld van de Kerk van het Nieuwe Testament hier beneden op aarde: de heiligen die geheiligd zijn door Christus' bloed en Zijn Geest. Daarom wordt de gemeente ook een heilige gemeente genoemd (Ef. 5:27).

Zoals het heilige minder heerlijk was dan het heilige der heiligen, zo zijn hier de gelovigen van het Nieuwe Testament op aarde nog in de strijd. Zij zijn in glans en heerlijkheid minder dan zij die in de heerlijkheid de overwinning vieren en genieten van volkomen heiligheid en

gelukzaligheid. Wel worden de gelovigen op aarde gevoed door het Brood des levens, bestuurd door het Licht der waarheid en door God bemoedigd door het reukwerk van de gebeden. Door het voorhangsel, dat het heilige van het heilige der heiligen afscheidde, konden degenen die in het heilige stonden, niet zien wat er in het heilige der heiligen gebeurde. Voor de gelovigen van het Nieuwe Testament wijst dit op de vele dingen die voor hen bedekt zijn, zolang ze nog niet bij de Heere in de hemel wonen. Pas in de hemel zullen deze dingen geopenbaard worden. Wat de ziel aangaat, gebeurt dit bij de dood, als het voorhangsel van het vlees scheurt. Wat het lichaam betreft, gebeurt dit bij de opstanding, als de grafsteen slijt en ook het lichaam verheerlijkt wordt.

Dit is wat Johannes ons leert in de woorden die u zijn voorgelezen. Het was het doel van de apostel in deze brief, om de gelovigen aan te sporen tot volmaking van hun blijdschap vanwege hun gemeenschap met de Vader, en met Zijn Zoon en met elkaar.

De eerste vier verzen van het eerste hoofdstuk, die de inleiding op de brief vormen, zijn op dit

doel gericht.

Daarna wijst hij aan, hoe zij ervan verzekerd konden worden dat ze deze dubbele gemeenschap hadden en op welke manier die dubbele gemeenschap ongeschonden bewaard kon worden, terwijl de kerk bedreigd werd door de grote gevaren van vele verleiders, die binnen geslopen waren en steeds openlijker optraden. Eerst waarschuwt hij ze voor het gevaar waartegen ze zich moesten beschermen.

Ten tweede geeft hij hen de middelen in handen, die zij moesten gebruiken om niet verleid te worden, maar om in het grootste gevaar die dubbele gemeenschap ongeschonden te bewaren.

De verleiders die de apostel op het oog heeft, hadden het vooral gemunt op twee hoofdzaken van het christelijke geloof. Eerst wilden ze het geloof van de christenen in de Zoon van God ondermijnen. Daarnaast probeerden ze hun wedergeboorte uit God krachteloos te maken. De apostel beschermt de gelovigen door hen hier tegen te wapenen.

De verleiders zeiden dat de gelovigen, die nu al gerechtvaardigd en tot vrijheid geroepen waren, de gerechtigheid niet meer hoefden te dienen. Ze zeiden dat de gelovigen geen gerechtig-

heid meer hoefden te doen en probeerden hen hiertoe over te halen. Maar de apostel maakt er werk van om uit te leggen, dat het ware leven van Gods kinderen, dat een vrucht is van de gerechtigheid van de Zoon, juist moet worden gevormd naar Jezus' gerechtigheid. Degene die deel wil hebben aan die gerechtigheid moet zich daarom dienstbaar stellen aan die gerechtigheid tot heiligmaking. Dat betekent dat hij gerechtigheid moet doen, als een echt kenmerk dat hij uit God geboren is.

In 1 Joh. 2:29 zegt de apostel dit in het algemeen. Daarna werkt hij dit uit in 1 Joh. 3:1-3, waar hij het voorrecht dat de gelovige is geschonken toelicht. Vers 1 gaat over hun staat in dit leven: de Vader heeft uit een overgrote liefde hun het recht gegeven om kinderen van God genoemd te worden, hoewel de wereld hen niet kent.

Als zij dan kinderen van God zijn, moeten ze ook het beeld van God hun Vader dragen en dus een heilig leven leiden. In vers 2 en 3 gaat het over het voorrecht in het toekomstige leven. De gelovige is in dit leven het goddelijke kindschap al gegeven. Maar de geweldige heerlijkheid daarvan is voor hen nog verborgen, al

kunnen ze het wel met zekerheid verwachten.

In de tekst letten we:

1. Op de vriendelijke aanspraak, want de apostel zegt: geliefden.
2. Op het geluk dat hij hen toe-eigent: Nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

1.

Wat het eerste betreft, als de apostel de gelovigen toespreekt op een vriendelijke toon die hen inneemt en uitlokt, zoals hij in zijn brieven gewoonlijk doet, dan beschouwt hij ze als voorwerpen van Gods liefde: Geliefd door de Vader, Die hen bedeed heeft met het kindrecht. Geliefd door de Zoon, Die hen met Zijn eigen bloed van al hun zonden gereinigt heeft en hun Voorspraak bij de Vader is, vanwege Zijn verzoening. Geliefd door de Heilige Geest, Die het beeld Gods in hen hersteld heeft (1 Joh. 3:24 en 4:13).

Ze zijn voorwerpen van Zijn tere liefde voor

hen (1 Joh. 5:1). Daarom noemt Hij ze vaak Zijn kinderen, of het verkleinwoord: Zijn kinderkens. Is dat verwonderlijk? Ze waren toch door het geloof deelgenoten van deze genade! Ze hadden dus gemeenschap met de Vader en de Zoon door de Heilige Geest. Deze liefdevolle aanspraak gebruikt de apostel om wat hij tot troost van de gelovigen zegt, meer kracht bij te zetten.

2.

Daarna wijst de apostel op het geluk dat hij zowel zichzelf als de gelovige toekent: nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. Eerst herhaalt de apostel uit het vorige, het geluk dat zij in dit leven al genieten. Dan stelt hij daartegenover het onvergelijkelijk veel grotere geluk dat ze na dit leven om hun kindschap nog zouden genieten. Over dit leven zegt hij: nu zijn wij kinderen van God.

Als de apostel het woord wij gebruikt, stelt hij zich gelijk aan de gewone gelovigen. Hij doet dat steeds weer, ook al was er een groot verschil, namelijk dat de apostel meer geestesgaven bezat.

Toch wilde hij hen gelijk zijn in het kindschap van God. Ze waren kinderen van God omdat ze genadig waren aangenomen tot kinderen (Gal. 4:5-6) en om hun geestelijke geboorte uit Hem (Joh 1: 13). Ook om het geestelijke huwelijk met Gods Zoon, door het geloof (Ps. 45:15) en om de onderlinge vaderliefde van God tot hen en de kinderliefde van hen tot God (Jer. 31:10). Ze zijn nu kinderen van God.

Nu, in deze tegenwoordige tijd. Nu, terwijl we nog in de wereld leven. Nu, terwijl we nog in het lichaam der zonden inwonen en daarover zuchten. Nu, terwijl wij nog zo vaak om onze zonden getuchtigd worden (Hebr. 12:5-6 en 10).

Ongeacht dit alles zijn we nu al kinderen van God. Zo ziet God ons. Zijn Geest getuigt met onze geest dat wij Zijn kinderen zijn. Want, worden we door de wereld gehaat, dan is dat omdat we niet meer van deze wereld zijn; God heeft ons uit de wereld uitverkoren (Joh. 15:19).

Zuchten wij nog over de zonde die in ons blijft? Het is een teken dat we de zonde niet meer willen, maar dat er een beginsel van het nieuwe leven in ons is. Daardoor willen we graag Gods wet doen (Rom. 7:22). Worden we

nog vaak getuchtigd? Dat is, omdat Hij ons liefheeft. Hij wil ons Zijn heiligheid meegeven (Hebr. 12:10). Hoe groot is het voorrecht om bij Gods kinderen te horen! De glans en luister van dit heerlijke kindschap blijven echter nog zeer verduisterd en wordt van haar kracht beroofd, zoals we uit het voorgaande kunnen opmaken. Daarom stelt de apostel daar tegenover het ongekende geluk dat ze na dit leven omwille van het kindschap nog zullen genieten. “Het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is”. De apostel laat hier eerst zien wat de gelovigen nog niet wisten van de staat van heerlijkheid, en daarna wat ze er wel van wisten.

Hij zegt: het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Op een overtuigende manier geeft de apostel hiermee te kennen dat de gelovigen in de toekomst iets zullen zijn, namelijk volmaakter, heerlijker, gelukkiger en zaliger dan zij nu zijn. Ongetwijfeld veronderstelt hij de zalige onsterfelijkheid van hun ziel na de dood van het lichaam en de zalige opstanding van

hun lichaam op de jongste dag. Maar wat zij dan in volmaaktheid en glansrijke heerlijkheid wezen zullen, is nog niet geopenbaard.

Ook was het nog niet bekend gemaakt in het Woord van God. De Heere God geeft in Zijn Woord een omschrijving van de toekomstige geluksstaat van de gelovigen. Die is ten volle toereikend om hen een indruk te geven van een allergelukzaligste staat. Ook spoort het de gelovigen aan om met grote ijver naar het volle genot daarvan te jagen. Toch zijn het slechts algemene uitdrukkingen, zoals zaligheid, eeuwige heerlijkheid, een onverderfelijke en onbevlekkelijke erfenis die in de hemelen bewaard wordt, een hemels Koninkrijk, een verheerlijking Gods in Zijn heiligen, eeuwige vreugde. God noemt niet de bijzonderheden die hierbij horen. Die houdt Hij in Zijn schatten verzegeld, om het geloof en de lijdzaamheid van Zijn kinderen te oefenen en hen te leren gelovig te verwachten, dat wat de Heere hun doen zal.

Het was hun ook nog niet geopenbaard of bekendgemaakt door hun eigen ervaring. Zij mogen af en toe eens een voorsmaak genieten van de druiventrossen van het hemelse Kanaän, die de ziel verfrissen.

Toch zijn het slechts de eerstelingen van de Geest, die niet te vergelijken zijn met de volle oogst van de zalige heerlijkheid. Zij wandelen hier door het geloof en niet door aanschouwen (2 Kor. 5:7). Hun leven is met Christus verborgen in God (Kol. 3:3). Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord en in het hart des mensen niet is opgeklimmen, dat heeft God bereid voor hen die Hem liefhebben (1 Kor. 2:9).

Maar wat wisten de gelovigen nu al wel van de toekomstige heerlijkheid? Wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen. Want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. We letten nu op datgene wat de gelovigen wisten over de toekomst en hoe zij dat wisten. De gelovigen wisten dit: als Hij zal geopenbaard zijn, zullen wij Hem gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Hiermee zegt de apostel: als Hij zal geopenbaard zijn, zullen wij Hem gelijk zijn. Vervolgens geeft hij helderheid over de voorgaande zin, door te zeggen: want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Als eerste zegt de apostel dus: als *Hij* zal geopenbaard zijn, zullen wij Hem gelijk zijn. Wanneer zullen we Hem gelijk zijn? Als Hij zal geopenbaard zijn. Het woordje *Hij* staat in de tekst cursief. Dat hebben de vertalers er voor de duidelijkheid aan toegevoegd, maar het staat dus niet in de grondtaal. Daarom hebben sommigen het als volgt vertaald: als het geopenbaard zal zijn. Zij brengen het in verband met het voorgaande: het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen: Maar als het geopenbaard zal worden... Dan wordt daarmee het moment bedoeld dat die laatste heerlijkheid en volle gelukzaligheid echt geschonken zullen worden tot vreugde van de gelovigen. Ik zie geen doorslaggevende argumenten waarom onze vertalers ook niet zouden vertalen: Als Hij geopenbaard zal zijn. Het gaat dan om Jezus Christus de Heere van Wiens openbaring op de jongste dag de apostel hetzelfde woord gebruikt (1 Joh. 2:28 en Kol. 3:3). Vooral omdat de apostel in het volgende duidelijk op Christus ziet. Als Hij geopenbaard zal zijn, betekent dan: Als Christus in heerlijkheid geopenbaard zal zijn uit de hemel, waar Hij nu nog verborgen is, maar vanwaar de gelovigen Hem verwachten.

Wat zal er dan gebeuren? Dan zullen we Hem gelijk zijn.

Als de voorgaande zin vertaald wordt met: als het geopenbaard zal worden, dan zou het woord Hem in deze zin kunnen verwijzen naar de drie-enige God. Van Hem zegt de apostel in het eerste en tweede vers dat de gelovigen Zijn kinderen zijn. Kinderen van God de Vader, maar ook van God de Zoon, uit wie ze geboren zijn (1 Joh. 2:29) en van God de Heilige Geest (Joh. 3: 8).

Als de voorgaande zin vertaald wordt met: als Hij, namelijk Christus, geopenbaard zal zijn, dan zou *Hem* in deze zin slaan op Christus. Hoe het ook wordt vertaald, het levert een goede betekenis op: Als het geopenbaard zal worden, namelijk, wat de gelovigen zullen zijn, dan zullen zij aan God gelijk zijn. Of: Als Hij, Christus, zal geopenbaard worden, zullen zij Hem gelijk zijn. Het ene sluit het andere in. We kijken naar beide betekenissen.

Allereerst zien we hoe de gelovigen aan God gelijk zullen zijn. Voor de val was de mens in het aardse paradijs aan God gelijk, zolang hij Gods beeld en gelijkenis ongeschonden be-

waarde. Dat beeld van God bestaat uit een rechte kennis van God, een heilige liefde tot God en een blijde tevredenheid in God. Maar hij had een nog veel volmaaktere trap van gelijkheid met God te verwachten, in het geval van standvastige gehoorzaamheid in het aardse paradijs, dat een afbeelding is van het hemelse.

Door de zonde heeft de mens Gods beeld verloren en is de gelijkheid verloren gegaan. Hij ervoer dat hij door de duivelse slang vreselijk bedrogen was met een valse verzekering dat hij dan aan God gelijk zou worden. Dat zou dan de volmaakte gelijkheid met God zijn, die hem nog te wachten stond. Hierdoor komt het dat alle kinderen van Adam van nature Gods beeld en gelijkheid missen.

Maar, zovelen als er door Gods genade wedergeboren en tot kinderen van God worden aangenomen, die worden weer vernieuwd naar Gods beeld (Ef. 4:24) en krijgen deel aan de goddelijke natuur (2 Petr. 1:4). Dat houdt in dat ze hoe langer hoe meer gelijkvormig worden gemaakt aan de deugden en het volmaakte van God, aan Zijn natuur.

Ze zijn zelf dan helemaal volmaakt.

Daarom worden de gelovigen opgewekt om volmaakt te zijn, net zoals hun Vader in de hemel volmaakt is (Matth. 5:48). Om heilig te zijn in al hun wandel, zoals Hij die hen geroepen heeft, heilig is.

Maar zolang zij op de aarde zijn is die gelijkheid nog heel gebrekkig. De laatste hand zal daaraan gelegd worden, als ze in de staat van volmaaktheid zullen worden overgeplaatst. Zeker, de staat van volmaakte heerlijkheid wordt hier beschreven als 'gelijkheid met God'. Dit laat zien dat er geen andere heerlijkheid of zaligheid in de hemel te verwachten is dan die, waarvan de gelovigen al een klein begin hebben genoten op aarde. Het komt helemaal aan op Gods beeld en gelijkenis. Dat is het begin, de voortgang en de voltooiing van hun volmaaktheid.

In de hemel is er een volmaakte gelijkheid. Het schepsel zal niet precies hetzelfde als God zijn, maar hij zal gelijk zijn aan God naarmate hij dat kan bevatten. Er zal wel een onderscheid blijven, maar zonder gebrek. De gelijkvormigheid met God zal zo groot zijn als het wezen van een geschapen geest dat kan verwerken.

Verder zien we hoe de gelovigen, als Christus geopenbaard zal zijn, aan Hem gelijk zullen zijn.

We moeten weten dat God de Vader Zijn beeld en gelijkenis in de uitverkoren zondaar wilde herstellen. Dit heeft Hij willen doen naar het model van Zijn Zoon, Die het beeld is van de onzienlijke God (Kol. 1:15), het afschijnsel van Zijn heerlijkheid en het uitgedrukte beeld van Zijn zelfstandigheid (Hebr. 1:3). Daarom zegt Paulus: Want Die Hij tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook van te voren verordineerd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij uit vele broeders, Rom. 8:29.

De Zoon heeft Zich eerst getoond, als het eigen beeld van de Vader, helemaal gelijk aan de Vader, in de staat van Zijn vernedering. Daarna openbaart Hij Zich op een veel heerlijker manier in de staat van Zijn verhoging. Hij zal Zich zo ook nog blijven openbaren. Zo zullen ook de gelovigen, door de wederbarende genade, eerst aan het beeld van de Zoon gelijk worden op deze aarde, terwijl ze nog een vernederd lichaam met zich meedragen. Ze worden aan de Zoon gelijk naarmate ze Zijn zedelijke deugden

in hun gedrag en daden tot uiting proberen te brengen, en naarmate ze wandelen als Hij gewandeld heeft en hun een voorbeeld ter navolging heeft nagelaten.

Maar daarna worden ze Hem gelijk in de staat van de hemelse heerlijkheid. Wij allen worden met onbedekt aangezicht, als in een spiegel Gods heerlijkheid ziende, veranderd in gedaante, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest (2 Kor. 3:18). Van heerlijkheid tot heerlijkheid; dat is, van het begin van de heerlijkheid hier in de tijd, tot aan de voltooiing van de heerlijkheid in de eindeloze eeuwigheid. Want de heerlijkheid die Jezus door Zijn verhoging ontvangen heeft, heeft Hij ook ontvangen voor Zijn leden, van wie Hij het Hoofd is. Hij zal die ook zeker met hen delen. “Wanneer Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult gij met Hem geopenbaard worden, in heerlijkheid” (Kol 3:4). De cherubijnen in het heilige der heiligen waren samen met het verzoendeksel uit één stuk hout gemaakt. Zij waren het beeld van de gelovigen, die volgens Rom. 8:17 mede-erfgenamen van Christus zijn. Zoals ze met Hem lijdten, zullen ze ook met Hem verheerlijkt worden. De glans die zal

schitteren van Hem als Zon van gerechtigheid, zal op hen stralen, zodat ze verheerlijkt zullen worden door Zijn heerlijkheid. De rechtvaardigen zullen blinken als de zon (Matth. 13:43). De ziel zal ten aanzien van het verstand zo verlicht zijn in kennis, dat de gelovigen Hem kennen zullen, gelijk ze door Hem gekend zijn (1 Kor. 13). Ten aanzien van de wil zal de ziel zo heilig zijn dat de gelovigen zonder vlek of rimpel zullen zijn (Ef. 5:27-28). De ziel zal zo zalig zijn dat de gelovigen met Zijn beeld zullen worden verzadigd (Ps. 17:15).

Het lichaam zal aan Zijn heerlijk lichaam gelijkvormig worden (Fil. 3:21). Zoals zij het beeld van de aardse Adam in hun sterfelijke lichamen gedragen hebben, zo zullen zij ook het beeld van de hemelse Adam in hun verheerlijkte lichamen dragen (1 Kor. 15:49). Zoals Christus de Erfgenaam van alles is, zo zullen ze overwinnen en alles erven (Openb. 21:7). Zodat ze zullen zitten op de troon met Hem, zoals Hij gezeten is met Zijn Vader op Zijn troon (Openb. 3:21). Met Hem zullen ze de wereld en de engelen oordelen.

De apostel verduidelijkt de voorgaande zin

door te zeggen: want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Wat is dat: de gelovigen zullen God zien zoals Hij is?

Zij zullen God zien. Het is bekend dat de staat van de hemelse heerlijkheid vaak beschreven wordt met: God zien of aanschouwen (Hebr. 12: 14). Het zien van God wordt dan zinnebeeldig gebruikt. Als een nauwkeurige kennis waardoor de dingen aan de ogen van het verstand worden geopenbaard; als een tere liefde waardoor men de ogen op de Geliefde houdt gericht; als een innerlijke blijdschap die voortkomt uit de aandachtige beschouwing van Hem. Een zodanig zien van God begint hier al in de tijd. Daardoor worden deze geloofswerkzaamheden van Gods kinderen in dit leven soms al een zien of aanschouwen van de Heere genoemd (2 Kor 3: 18). Met het aanschouwen van God in de staat van heerlijkheid, in tegenstelling tot het aanschouwen van Hem in geloof (zoals in 2 Kor 5: 7), wordt er een veel hogere trap van heerlijkheid bedoeld. Het geloof is een aanschouwen of zien geworden van God, zoals Hij is. Paulus zegt daarbij in 1 Kor. 13 vers 12: van aangezicht tot aangezicht.

Als tot de gelovigen gezegd wordt dat ze God zullen zien zoals Hij is, dan moet dit beslist niet worden uitgelegd alsof ze opgetrokken worden tot die hoogte van kennis, liefde en genieting van het goddelijke Wezen waarin God Zichzelf kent, liefheeft en geniet. Dit gaat het bereik van een eindig schepsel ver te boven. De ogen van het verstand zijn te veel verblind dat ze de diepten van het glansrijke, goddelijke Wezen zouden kunnen bevatten. Hoezeer het hart ook verruimd en geopend is, om God als het hoogste goed lief te hebben en te genieten, toch is het niet wijd genoeg om de hele oceaan van de godheid in zich te ontvangen.

Daarom, God te zien zoals Hij is, moet niet zo worden opgevat dat het alleen met Gods volmaaktheid overeenkomt, maar ook met de bekwaamheid van de redelijke mens. Dit zien van God moet niet uitgelegd worden ten aanzien van Zijn Wezen op zichzelf. Van Hem Die geen mens gezien heeft, en ook niet zien kan (1 Tim. 6: 16). Het geldt ten aanzien van Zijn genadewerk, waarin Hij heeft willen openbaren wat Hij is voor de uitverkoren zondaar. Het gaat dus over die deugden en volmaakheden die

God heeft willen openbaren voor de volmaakte zaliging van de verkoren zondaar. Hierdoor wordt Hij als HEERE, wat Hij is in de volheid van Zijn algenoegzaamheid, tot heil en zaligheid van die zondaar. Dat zal volmaakt gezien worden, wanneer God Zijn laatste geloften zal inlossen. De geloften die Hij deed aan Zijn Zoon in de eeuwigheid en aan Zijn uitverkorenen in de tijd door Zijn Woord; als Hij alles zal zijn in allen (1 Kor 15: 28).

Het zien van God zoals Hij is, betekent voor het verstand, dat we niet alleen door verstandelijke kennis, maar ook door een bevindelijke kennis opmerken hoe algenoegzaam God is om de zondige, rampzalige worm te brengen tot het hoogste toppunt van zalige heerlijkheid. Hij was heilig en rechtvaardig, genadig en barmhartig, trouw en waarachtig in al de wegen, die Hij naar Zijn eeuwig raadsbesluit heeft ingeslagen.

Voor de wil betekent het zien van God, dat we de deugden en volmaaktheden van God hartelijk liefhebben en dat de liefde, die van Gods deugden uitgaat, ons in vuur en vlam zet. Voor het geweten betekent dit, dat we ons uitermate verheugen omdat we ons bewust zijn dat we

directe gemeenschap hebben met het volzalige Opperwezen.

Ook zullen de gelovigen in het bijzonder Christus zien, zoals Hij is. En wel zoals Hij echt is: de Heere der heerlijkheid. Niet meer schuilend achter een kleed van diepe nederigheid, maar bekroond met eer en heerlijkheid. Verheerlijkt naar Zijn godheid met de heerlijkheid die Hij bij de Vader had voor de wereld er was. Naar Zijn menselijke natuur de allerschoonste, met de heerlijkste eigenschappen van ziel en lichaam, onsterfelijk en onverderfelijk. Zo zullen ze Hem zien op de dag waarop Hij Zich zal openbaren met de ogen van het lichaam (Hand. 1: 11). Maar ook met de ogen van de ziel, voor zover ze Hem, door een verlicht verstand, volmaakt zullen kennen in Zijn weergaloze schoonheid en heerlijkheid, Hem volmaakt zullen liefhebben, en zich verblijden in Zijn nabijheid, met een onuitsprekelijke blijdschap (1 Thess. 4: 17). De gelovigen verheugen zich in God, terwijl ze Hem nog niet hebben gezien. Ze geloven Hem en hebben Hem daarom lief (1 Petr. 1: 6). Hoe zal het dan met hen zijn als ze Hem zien zullen zoals Hij is?

Omdat de gelovigen God in het algemeen en Christus in het bijzonder zouden zien, zoals Hij is, trekt de apostel daaruit de conclusie dat ze God of Christus gelijk zouden zijn. Dit kan op twee manieren worden uitgelegd.

Het zien van God of Christus zoals Hij is, kan een bewijs zijn dat de gelovigen God of Christus gelijk zullen zijn. We hebben gezien dat het zien van God of Christus zoals Hij is, inhoudt dat God of Christus volmaakt wordt gekend, liefgehad en genoten. Het gelijk zijn aan God of Christus is het volmaakte kennen, liefhebben en genieten van God of Christus naarmate het redelijke schepsel dat kan vatten. Daar volgt dan uit dat God of Christus zien, zoals Hij is, niets anders is dan Hem gelijk zijn.

Het kan ook zijn dat de apostel het zien van God of Christus zoals Hij is, beschouwt als de oorzaak waardoor ze in de staat van gelijkheid aan God of Christus overgebracht en bewaard zullen worden. Want als de gelovigen God of Christus zullen zien zoals Hij is, in Zijn volle heerlijkheid, kan het niet anders, of de glans van de heerlijkheid van de HEERE zal hen doen schitteren en stralen. Ze zullen in de vol-

maakte kennis van God en Christus de hoogste wijsheid, in Zijn liefde de hoogste heiligheid en in Zijn genieting de hoogste gelukzaligheid bezitten. Hier bestaat de hoogste gelijkheid met God en Christus, zoveel als een schepsel kan bevatten. Net als Mozes het glinsterende teken van Gods heerlijkheid heeft gezien en er zo door werd bestraald, dat zijn gezicht ervan blonk. Trouwens, als degenen die de heerlijkheid van de HEERE hebben gezien, hier al op aarde naar dat beeld veranderd worden, hoeveel te meer zal het aanschouwen van God in Christus gepaard gaan in heerlijkheid met een grote mate van gelijkvormigheid aan God?

Deze verwachting steunde op een gegronde wetenschap: wij weten dat, zegt de apostel. De gelovigen weten dat door het onfeilbare getuigenis van het Woord van God en uit de mond van Jezus. Ze weten dat door de inwendige verzekering van de Heilige Geest, Die hen tot een onderpand van hun zalige erfenis is gegeven (2 Kor. 1: 22). Als een eersteling die hen krachtig bewijst dat de volle oogst van de heerlijkheid daarop volgen zal. Ook weten ze dat door verstandig logisch redeneren vanuit het

geloof. Want het geloof is een vaste grond van de dingen die men hoopt en een bewijs van de zaken die men niet ziet. Als Jezus voor hen de zaligheid verworven heeft en zij hebben daarvan het beginsel ontvangen door een aanvaardelijke gelijkvormigheid aan God in Christus, dan weten ze ook dat Hij hen eens in het volle bezit daarvan zal stellen.

Ten slotte, de apostel heeft gezegd: daarom kent de wereld ons niet, omdat ze Hem, namelijk de Vader, niet kent. Maar ons heeft Hij Zijn grote liefde getoond, dat Hij ons tot Zijn kinderen gemaakt heeft. De wereld versmaadt en veracht ons; zij die niet wedergeboren zijn, bespotten en beschimpen ons om dit goddelijke kindschap, omdat de heerlijkheid van dit kindschap voor hun ogen verborgen is.

Dit kan hen echter de roem van hun kindschap niet afnemen, omdat ze ondanks alles die levende bewustheid in zichzelf hebben, dat ze kinderen van God zijn, hoewel de glans van dit kindschap nog niet in het volle daglicht gesteld is. Ze zijn er zeker van dat dit gebeuren zal in de laatste openbaring van Christus uit de hemel.

Als de gelovigen aan God en Christus gelijk zijn en Hem zien zoals Hij is, volmaakt, dan moeten ze nu al in dit leven Hem gelijkvormig zijn en daarom oprecht handelen. De apostel zal, om zijn doel te bereiken, laten zien dat zij die deze vaste hoop en verwachting hebben op zo'n vooruitzicht, zich moeten reinigen.

Toepassing

Ziehier, een onwaardeerbaar geluk! Maar dit is alleen voor Gods kinderen. Hoeveel zijn er die mee hopen, terwijl ze ondertussen kinderen van Satan zijn? Zo gelukkig als de staat van Gods kinderen is, zo ongelukkig is de staat van de kinderen van de duivel, de kinderen des toorns, van de hel en de vervloeking.

Het is nog niet geopenbaard wat zulke mensen zullen zijn, want wie kent de sterkte van Zijn toorn en van Zijn verbolgenheid, naardat Hij te vrezen is? Wat wij echter ervan weten uit de Heilige Schrift, is genoeg om er het meest afgrijselijke denkbeeld van te vormen. Zij zullen een eeuwig verderf lijden van het aangezicht van de Heere en van de kracht van Zijn sterkte. Zij zullen Jezus wel zien, maar als de veroordelende Rechter, Die met vlamvend vuur wraak

zal laten komen over alle werkers der ongerechtigheid (Openb. 6: 17). Nu vergaderen zij zich toorn als een schat.

In een zaak van zo groot belang is het noodzakelijk te onderzoeken of we van een kind van de Satan, een kind van God geworden zijn; of we wederbarende genade hebben ondervonden; of de kentekenen van het kindschap van God in ons worden gevonden en of we ons aan de leiding van de Heilige Geest overgeven. Dit volgens het Woord: wie door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods (Rom. 8: 14). Zo'n grote liefde heeft Hij ons geschonken, dat wij kinderen van God genoemd worden. We moeten onderzoeken of we God vrezen, liefhebben en dienen als gehoorzame kinderen. Dat we niet meer gelijkvormig worden aan de begeerlijkheden van deze eeuw.

Merkt u dit? Erken dan de grootheid van Gods liefde, als Hij u zo grote liefde geschonken heeft, dat u kinderen van God wordt genoemd. U die net als andere mensen kinderen des toorns bent. Zijn de dagelijkse zonden en zwakheden oorzaak van veel twijfel? Als dit

uw oprechte klachten zijn, dan is dat een teken dat u de zonde niet wilt!

Wanneer er een gedurige poging is om uw misdaden te verbeteren, dan kunt u er zeker van zijn dat u nu al een kind van God bent. Koningskinderen, erfgenamen van kronen en scepters. Wie dit goddelijke kindschap mist, mag zijn geluk helemaal niet vergelijken bij dat van de geringste en onaanzienlijkste in de wereld, die kinderen van God zijn. Want het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; maar wij weten dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien gelijk Hij is.

Kinderen van God, laat dit mogen dienen tot uw troost, tegen de hoon en smaad van mensen uit de wereld die u uitlachen en verachten. Want deze troost zal een grote verandering zijn voor u. Laat dit ook tot troost zijn tegen al het lijden dat u in dit tranendal overkomt. Want het lijden van deze tegenwoordige tijd is niet te waarden tegen de heerlijkheid die aan ons zal geopenbaard worden (Rom. 8: 18). Want onze lichte verdrukking, die zeer spoedig voorbij-

gaat, werkt in ons een zeer uitnemend, eeuwig gewicht der heerlijkheid (2 Kor. 4: 17).

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zendt u tevens een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter

Ds. W. van Gorsel, Bergambacht

Secretariaat

Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld

storten op ING Bank nr: 581492

t.n.v. Penningmeester

“Smytegeltfonds”, Scherpenzeel

Abonnement: € 9,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen
(bij voorkeur schriftelijk) aan:

Pieters Grafisch Bedrijf bv,

Postbus 12,

4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl